DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET **RÅDET**

Bruxelles, den 19. marts 2019
(OR. en)

2017/0224 (COD)
LEX 1880

PE-CONS 72/1/18
REV 1

COMER 136
FDI 47
COMPET 856
IND 394
CODEC 2249

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING OM ET REGELSÆT FOR SCREENING AF UDENLANDSKE DIREKTE INVESTERINGER I UNIONEN

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/…

af 19. marts 2019

om et regelsæt for screening
af udenlandske direkte investeringer i Unionen

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[1],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[2],

efter den almindelige lovgivningsprocedure[3], og

ud fra følgende betragtninger:

---

1 EUT C 262 af 25.7.2018, s. 94.
2 EUT C 247 af 13.7.2018, s. 28.
3 Europa-Parlamentets holdning af 14.2.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.3.2019.

(1) Udenlandske direkte investeringer bidrager til Unionens vækst ved at fremme konkurrenceevnen, skabe arbejdspladser og stordriftsfordele, tilføre kapital, teknologi, innovation og ekspertise og ved at åbne for nye EU-eksportmarkeder. De støtter målene i investeringsplanen for Europa og bidrager til andre EU-projekter og -programmer.

(2) I artikel 3, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) fastsættes det, at Unionen i forbindelserne med den øvrige verden forsvarer og fremmer sine værdier og interesser og bidrager til beskyttelsen af sine borgere. Desuden har Unionen og dens medlemsstater et åbent investeringsmiljø, som er nedfældet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og indgår i Unionens og dens medlemsstaters internationale forpligtelser med hensyn til udenlandske direkte investeringer.

(3) I henhold til de internationale forpligtelser inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO), Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling og handels- og investeringsaftalerne indgået med tredjelande er det muligt for Unionen og medlemsstaterne på visse betingelser at vedtage restriktive foranstaltninger vedrørende udenlandske direkte investeringer af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden. Det regelsæt, der etableres ved denne forordning, vedrører udenlandske direkte investeringer i Unionen. Investeringer i udlandet og adgang til tredjelandes markeder er omfattet af andre handels- og investeringspolitiske instrumenter.

(4) Denne forordning berører ikke medlemsstaternes ret til at fravige frie kapitalbevægelser som omhandlet i artikel 65, stk. 1, litra b), i TEUF. Flere medlemsstater har indført foranstaltninger, i henhold til hvilke de kan begrænse sådanne bevægelser af hensyn til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed. Disse foranstaltninger afspejler medlemsstaternes målsætninger og bekymringer med hensyn til udenlandske direkte investeringer og kan resultere i en række mekanismer, der er forskellige, hvad angår omfang og procedure. Medlemsstater, der ønsker at indføre sådanne mekanismer i fremtiden, kan tage hensyn til funktionen af, erfaringerne med og bedste praksis fra eksisterende mekanismer.

(5) Der findes i øjeblikket ikke et samlet regelsæt på EU-plan for screening af udenlandske direkte investeringer af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden, hvorimod Unionens største handelspartnere allerede har udarbejdet sådanne regelsæt.

(6) Udenlandske direkte investeringer hører ind under området for den fælles handelspolitik. Det fremgår af artikel 3, stk. 1, litra e), i TEUF, at Unionen har enekompetence med hensyn til den fælles handelspolitik.

(7) Det er vigtigt at skabe retssikkerhed for medlemsstaternes screeningmekanismer af hensyn til sikkerheden og den offentlige orden og sikre koordination og samarbejde i hele Unionen om screening af udenlandske direkte investeringer, der vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden. Dette fælles regelsæt berører ikke medlemsstaternes eneansvar for at beskytte deres nationale sikkerhed som fastsat i artikel 4, stk. 2, i TEU. Det berører heller ikke beskyttelsen af deres væsentlige sikkerhedsinteresser, jf. artikel 346 i TEUF.

(8) Regelsættet for screening af udenlandske direkte investeringer og samarbejde bør give medlemsstaterne og Kommissionen mulighed for at imødegå risici for sikkerheden eller den offentlige orden på en sammenhængende måde og tilpasse sig skiftende omstændigheder, samtidig med at medlemsstaterne bevarer den nødvendige fleksibilitet til at screene udenlandske direkte investeringer af hensyn til sikkerheden og den offentlige orden under hensyntagen til deres individuelle situationer og særlige nationale forhold. Afgørelsen om at indføre en screeningmekanisme eller screene en bestemt udenlandsk direkte investering forbliver den pågældende medlemsstats eneansvar.

(9) Denne forordning bør omfatte en bred vifte af investeringer, der etablerer eller opretholder varige og direkte forbindelser mellem investorer fra tredjelande, herunder statslige enheder, og virksomheder, der udøver en økonomisk aktivitet i en medlemsstat. Den bør dog ikke omfatte porteføljeinvesteringer.

(10) Medlemsstater, der har en screeningmekanisme, bør fastsætte de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med EU-retten til at forebygge omgåelse af deres screeningmekanismer og -afgørelser. Dette bør omfatte investeringer internt i Unionen, som foretages ved hjælp af kunstige strukturer, der ikke afspejler den økonomiske virkelighed og omgår screeningmekanismerne og -afgørelserne, når investoren i sidste ende er ejet eller kontrolleret af en fysisk person eller en virksomhed i et tredjeland. Dette berører ikke etableringsfriheden og kapitalens frie bevægelighed, der er nedfældet i TEUF.

(11) Det bør være muligt for medlemsstaterne at vurdere risici for sikkerheden eller den offentlige orden som følge af væsentlige ændringer i en udenlandsk investors ejerforhold eller væsentlige kendetegn.

(12) For at vejlede medlemsstaterne og Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af denne forordning bør der fastsættes en liste over faktorer, der kan tages i betragtning, når det vurderes, om en udenlandsk direkte investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden. Denne liste vil også forbedre gennemsigtigheden af medlemsstaternes screeningmekanismer for investorer, der overvejer at foretage eller har foretaget udenlandske direkte investeringer i Unionen. Listen over faktorer, der kan påvirke sikkerheden eller den offentlige orden, bør forblive ikkeudtømmende.

(13) Ved vurderingen af, hvorvidt en udenlandsk direkte investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden, bør det være muligt for medlemsstaterne og Kommissionen at overveje alle relevante faktorer, herunder virkningerne på kritiske infrastrukturer, teknologier (herunder vigtige støtteteknologier) og råvarer, der har afgørende betydning for sikkerheden eller for opretholdelsen af den offentlige orden, og hvis afbrydelse, sammenbrud, tab eller ødelæggelse vil have betydelige konsekvenser i en medlemsstat eller i Unionen. I denne forbindelse bør det også være muligt for medlemsstaterne og Kommissionen at kunne tage hensyn til konteksten for og omstændighederne omkring den udenlandske direkte investering, navnlig om en udenlandsk investor kontrolleres direkte eller indirekte, f.eks. gennem betydelig finansiering, herunder subsidier, af et tredjelands regering eller gennemfører statsstyrede projekter eller -programmer i udlandet.

(14) Medlemsstaterne eller Kommissionen, alt efter hvad der er relevant, kan eventuelt tage hensyn til relevante oplysninger modtaget fra økonomiske aktører, civilsamfundsorganisationer eller arbejdsmarkedets parter såsom fagforeninger i forbindelse med en udenlandsk direkte investering, der vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden.

(15) De væsentlige elementer i regelsættet for medlemsstaternes screening af udenlandske direkte investeringer bør fastlægges, således at investorerne, Kommissionen og de øvrige medlemsstater kan få indblik i, hvordan sådanne investeringer vil kunne blive screenet. Disse elementer bør som minimum omfatte tidsfrister for screeningen og muligheden for, at udenlandske investorer kan klage over screeningafgørelserne. Regler og procedurer vedrørende screeningmekanismer bør være gennemsigtige og bør ikke skabe forskelsbehandling mellem tredjelande.

(16) Der bør etableres en mekanisme, der giver medlemsstaterne mulighed for at samarbejde og bistå hinanden, når en udenlandsk direkte investering i en medlemsstat kan påvirke sikkerheden eller den offentlige orden i andre medlemsstater. Det bør være muligt for medlemsstaterne at fremsætte bemærkninger til en medlemsstat, hvor en sådan investering planlægges eller er gennemført, uanset om den pågældende medlemsstat har en screeningmekanisme, eller om en sådan investering undergår screening. Medlemsstaternes anmodninger om oplysninger, svar og bemærkninger bør også sendes til Kommissionen. Kommissionen bør have mulighed for, hvis det er relevant, at afgive en udtalelse, jf. artikel 288 i TEUF, til den medlemsstat, hvor investeringen planlægges eller er gennemført. Det bør også være muligt for en medlemsstat at anmode Kommissionen om at afgive en udtalelse eller andre medlemsstater om at fremsætte bemærkninger om en udenlandsk direkte investering, der finder sted på dens område.

(17) Når en medlemsstat modtager bemærkninger fra andre medlemsstater eller en udtalelse fra Kommissionen, bør den tage behørigt hensyn til sådanne bemærkninger eller en sådan udtalelse, hvis det er relevant via foranstaltninger, der er tilgængelige i henhold til dens nationale ret, eller i dens bredere politikudformning i overensstemmelse med pligten til loyalt samarbejde fastsat i artikel 4, stk. 3, i TEU.

Eneansvaret for den endelige afgørelse vedrørende enhver udenlandsk direkte investering, der undergår screening, eller enhver foranstaltning truffet vedrørende en udenlandsk direkte investering, der ikke undergår screening, forbliver hos den medlemsstat, hvor den udenlandske direkte investering planlægges eller er gennemført.

(18) Samarbejdsmekanismen bør kun anvendes til at beskytte sikkerheden eller den offentlige orden. Af denne grund bør medlemsstaterne behørigt begrunde enhver anmodning om oplysninger vedrørende en specifik udenlandsk direkte investering i en anden medlemsstat og eventuelle bemærkninger, som de retter til den pågældende medlemsstat. De samme krav bør gælde, når Kommissionen anmoder om oplysninger om en bestemt udenlandsk direkte investering eller afgiver en udtalelse til en medlemsstat. Overholdelsen af disse krav er også vigtig i tilfælde, hvor en investor fra en medlemsstat konkurrerer med investorer fra tredjelande om at foretage en investering i en anden medlemsstat såsom at erhverve aktiver.

(19) Desuden bør Kommissionen have mulighed for at afgive en udtalelse, jf. artikel 288 i TEUF, om udenlandske direkte investeringer, der vil kunne påvirke projekter eller programmer af interesse for Unionen af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden. Derved vil Kommissionen få et redskab til at beskytte projekter og programmer, som er til gavn for Unionen som helhed og udgør et vigtigt bidrag til dens økonomiske vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne. Dette bør navnlig omfatte projekter og programmer, der involverer væsentlig EU-finansiering, eller som er etableret ved EU-ret om kritiske infrastrukturer, kritiske teknologier eller kritiske råvarer. De pågældende projekter eller programmer af interesse for Unionen bør fremgå af denne forordning. En udtalelse, der sendes til en medlemsstat, bør samtidigt sendes til de øvrige medlemsstater.

Medlemsstaten bør tage nøje hensyn til Kommissionens udtalelse via foranstaltninger i sin nationale ret eller i sin bredere politikudformning, hvis det er relevant, og, hvis den ikke følger udtalelsen, gøre rede herfor over for Kommissionen, i overensstemmelse med pligten til loyalt samarbejde, jf. artikel 4, stk. 3, i TEU. Eneansvaret for den endelige afgørelse i forbindelse med enhver udenlandsk direkte investering, der undergår screening, eller enhver foranstaltning truffet i forhold til en udenlandsk direkte investering, der ikke undergår screening, forbliver hos den medlemsstat, hvor den udenlandske direkte investering er planlagt eller gennemført.

(20) For at tage hensyn til udviklingen vedrørende projekter og programmer af interesse for Unionen bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af listen over projekter og programmer af interesse for Unionen fastsat i bilaget til denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning[1]. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

[1] EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

(21) For at give investorerne større sikkerhed bør medlemsstaterne have mulighed for at fremsætte bemærkninger, og Kommissionen bør have mulighed for at afgive en udtalelse i forbindelse med gennemførte investeringer, der ikke undergår screening, i en begrænset periode på 15 måneder efter gennemførelsen af den udenlandske direkte investering. Samarbejdsmekanismen bør ikke finde anvendelse på udenlandske direkte investeringer, der er gennemført inden den ... [dato for denne forordnings ikrafttræden].

(22) Medlemsstaterne bør meddele Kommissionen deres screeningmekanismer samt enhver ændring heraf og årligt rapportere om anvendelsen af deres screeningmekanismer, herunder om afgørelser, der tillader, forbyder eller underkaster udenlandske direkte investeringer betingelser eller afhjælpende foranstaltninger, og om afgørelserne om udenlandske direkte investeringer, der vil kunne påvirke projekter eller programmer af interesse for Unionen. Alle medlemsstater bør rapportere om de udenlandske direkte investeringer, der har fundet sted på deres område, på grundlag af de oplysninger, de har til rådighed. For at forbedre kvaliteten og sammenligneligheden af oplysninger fra medlemsstaterne og for at lette overholdelsen af meddelelses- og rapporteringspligterne bør Kommissionen stille standardformularer til rådighed og blandt andet tage hensyn til de relevante formularer, der anvendes til rapportering til Eurostat, hvor dette er passende.

(23) For at sikre samarbejdsmekanismens effektivitet er det også vigtigt at sikre et minimum af oplysninger og samordning vedrørende udenlandske direkte investeringer, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, i samtlige medlemsstater. Disse oplysninger bør stilles til rådighed af medlemsstaterne i forbindelse med udenlandske direkte investeringer, der undergår screening, og efter anmodning i forbindelse med andre udenlandske direkte investeringer. Relevante oplysninger bør omfatte aspekter såsom ejerforholdet hos den udenlandske investor og finansieringen af den planlagte eller gennemførte investering, herunder, når de foreligger, oplysninger om subsidier, som ydes af tredjelande. Medlemsstaterne bør tilstræbe at give nøjagtige, fuldstændige og pålidelige oplysninger.

(24) Efter anmodning fra en medlemsstat, hvor en udenlandsk direkte investering planlægges eller er gennemført, bør den pågældende udenlandske investor eller virksomhed give de oplysninger, der er anmodet om. Hvis en medlemsstat undtagelsesvis, selv om den har gjort sit yderste, ikke er i stand til at indhente sådanne oplysninger, bør den straks meddele de berørte medlemsstater eller Kommissionen dette. I så fald bør der være mulighed for, at enhver bemærkning fra en anden medlemsstat eller enhver udtalelse fra Kommissionen inden for rammerne af samarbejdsmekanismen afgives på grundlag af de oplysninger, som de har til rådighed.

(25) Når de oplysninger, der er anmodet om, stilles til rådighed, skal medlemsstaterne overholde EU-retten og national ret, der er i overensstemmelse med EU-retten.

(26) Kommunikationen og samarbejdet på medlemsstats- og EU-plan bør styrkes gennem oprettelse af et kontaktpunkt for gennemførelsen af denne forordning i hver medlemsstat og i Kommissionen.

(27) De kontaktpunkter, der er oprettet af medlemsstaterne og Kommissionen, bør være hensigtsmæssigt placeret inden for de respektive forvaltninger og bør have kvalificeret personale og de nødvendige beføjelser til at varetage deres funktioner i henhold til koordineringsmekanismen og til at sikre korrekt håndtering af fortrolige oplysninger.

(28) Udviklingen og gennemførelsen af omfattende og effektive politikker bør støttes af Kommissionens ekspertgruppe om screening af udenlandske direkte investeringer i Den Europæiske Union oprettet ved Kommissionens afgørelse af 29.11.2017[1], som består af repræsentanter for medlemsstaterne. Denne gruppe bør navnlig drøfte spørgsmål vedrørende screening af udenlandske direkte investeringer, udveksle bedste praksis og indhøstede erfaringer samt udveksle synspunkter om tendenser og spørgsmål af fælles interesse vedrørende udenlandske direkte investeringer. Kommissionen bør overveje at rådføre sig med gruppen om systemiske spørgsmål vedrørende gennemførelsen af denne forordning. Kommissionen bør høre ekspertgruppen om udkast til delegerede retsakter i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

[1] Commission Decision of 29.11.2017 setting up the group of experts on the screening of foreign direct investments into the European Union (ikke offentliggjort i EUT), C(2017) 7866 final.

(29) Medlemsstaterne og Kommissionen bør tilskyndes til at samarbejde med de ansvarlige myndigheder i ligesindede tredjelande om spørgsmål vedrørende screening af udenlandske direkte investeringer, der vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden. Sådant administrativt samarbejde bør sigte mod at styrke effektiviteten af regelsættet for medlemsstaternes screening af udenlandske direkte investeringer og samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen i henhold til denne forordning. Det bør også være muligt for Kommissionen at overvåge udviklingen med hensyn til screeningmekanismer i tredjelande.

(30) Medlemsstaterne og Kommissionen bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelsen af fortrolige oplysninger i overensstemmelse med navnlig Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443[1] og (EU, Euratom) 2015/444[2] og aftalen mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, forsamlet i Rådet, om beskyttelse af klassificerede informationer, der udveksles i Den Europæiske Unions interesse[3]. Dette gælder navnlig forpligtelsen til ikke at ned- eller afklassificere klassificerede informationer uden forudgående skriftligt samtykke fra udstederen[4]. Ikkeklassificerede følsomme oplysninger eller oplysninger, som gives på et fortroligt grundlag, bør behandles som sådan af myndighederne.

---

1 Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41).

2 Kommissionens afgørelsen (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53).

3 EUT C 202 af 8.7.2011, s. 13.

4 Artikel 4, stk. 1, litra a), i aftalen mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, forsamlet i Rådet, om beskyttelse af klassificerede informationer, der udveksles i Den Europæiske Unions interesse og artikel 4, stk. 2, i afgørelse (EU, Euratom) 2015/444.

(31) Enhver behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning bør overholde de gældende regler om beskyttelse af personoplysninger. Behandling af personoplysninger foretaget af kontaktpunkterne og andre enheder i medlemsstaterne bør foregå i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679[1]. Kommissionens behandling af personoplysninger bør foregå i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725[2].

(32) På grundlag af bl.a. de årlige rapporter fra alle medlemsstaterne og under behørig hensyntagen til den fortrolige karakter af visse oplysninger i disse rapporter bør Kommissionen udarbejde en årlig rapport om gennemførelsen af denne forordning og forelægge den for Europa-Parlamentet og Rådet. For at sikre større gennemsigtighed bør rapporten offentliggøres.

(33) Europa-Parlamentet bør have mulighed for at indbyde Kommissionen til et møde i dets kompetente udvalg for at fremlægge og redegøre for systemiske spørgsmål vedrørende gennemførelsen af denne forordning.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

(34) Senest den ... [tre år efter datoen for denne forordnings anvendelse] og hvert femte år herefter bør Kommissionen vurdere denne forordnings funktion og effektivitet og forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten bør indeholde en vurdering af, hvorvidt denne forordning kræver en ændring. Hvis det i rapporten foreslås at ændre denne forordning, kan den, ledsages af et lovgivningsforslag.

(35) Unionens og medlemsstaternes gennemførelse af denne forordning bør være i overensstemmelse med de relevante betingelser for indførelse af restriktive foranstaltninger af hensyn til sikkerheden og den offentlige orden i WTO- aftalerne, herunder navnlig artikel XIV, litra a, og artikel XIV a i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser[1] (GATS). Den bør ligeledes overholde EU-retten og være i overensstemmelse med forpligtelser indgået i henhold til andre handels- og investeringsaftaler, som Unionen eller medlemsstaterne er part i, og handels- og investeringsordninger, som Unionen eller medlemsstaterne har tilsluttet sig.

[1] EFT L 336 af 23.12.1994, s. 191.

(36) Når en udenlandsk direkte investering udgør en fusion, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 139/2004[1], bør anvendelsen af nærværende forordning ikke berøre anvendelsen af artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 139/2004. Nærværende forordning og artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 139/2004 bør anvendes ensartet. I det omfang disse to forordningers respektive anvendelsesområder overlapper hinanden, bør begrundelsen for screening i nærværende forordnings artikel 1 og begrebet legitime interesser som omhandlet i artikel 21, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 139/2004 fortolkes på en sammenhængende måde, uden at dette berører vurderingen af foreneligheden af de nationale foranstaltninger, der har til formål at beskytte disse interesser, med de almindelige principper og andre bestemmelser i EU-retten.

[1] Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

(37) Denne forordning påvirker ikke EU's regler for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelse af kvalificerede andele i den finansielle sektor, som er underlagt en særskilt procedure med et særligt formål[1].

(38) Denne forordning er i overensstemmelse med og berører ikke andre meddelelses- og screeningprocedurer i EU-sektorlovgivningen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

[1] Som indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338); Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1); Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes et regelsæt for medlemsstaternes screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden og for en samarbejdsmekanisme mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og Kommissionen med hensyn til udenlandske direkte investeringer, der vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden. Den inkluderer muligheden for, at Kommissionen kan afgive udtalelser om sådanne investeringer.

2. Denne forordning berører ikke det forhold, at den enkelte medlemsstat har eneansvar for sin nationale sikkerhed som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i TEU, og berører ej heller den enkelte medlemsstats ret til at beskytte sine væsentlige sikkerhedsinteresser i overensstemmelse med artikel 346 i TEUF.

3. Intet i denne forordning begrænser den enkelte medlemsstats ret til at beslutte, om den vil screene en bestemt udenlandsk direkte investering inden for rammerne af denne forordning.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) "udenlandsk direkte investering": en investering af enhver art foretaget af en udenlandsk investor med henblik på at etablere eller opretholde varige og direkte forbindelser mellem den udenlandske investor og den iværksætter eller virksomhed, som kapitalen stilles til rådighed for med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet i en medlemsstat, herunder investeringer, som muliggør effektiv deltagelse i ledelsen af eller kontrollen med en virksomhed, der udøver en økonomisk aktivitet

2) "udenlandsk investor": en fysisk person fra et tredjeland eller en virksomhed i et tredjeland, som har til hensigt at foretage eller har foretaget en udenlandsk direkte investering

3) "screening": en procedure, der gør det muligt at vurdere, undersøge, tillade, betinge, forbyde eller afvikle udenlandske direkte investeringer

4) "screeningmekanisme": et almengyldigt instrument, såsom en lov eller forskrift, og tilhørende administrative krav, gennemførelsesbestemmelser eller retningslinjer, der fastsætter vilkårene, betingelserne og procedurerne for at vurdere, undersøge, tillade, betinge, forbyde eller afvikle udenlandske direkte investeringer af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden

5) "udenlandsk direkte investering, der undergår screening": en udenlandsk direkte investering, der undergår formel vurdering eller undersøgelse i henhold til en screeningmekanisme

6) "screeningafgørelse": en foranstaltning, der vedtages i medfør af en screeningmekanisme

7) "virksomhed i et tredjeland": en virksomhed, der er oprettet eller på anden måde organiseret i henhold til lovgivningen i et tredjeland.

Artikel 3

Medlemsstaternes screeningmekanismer

1. I overensstemmelse med denne forordning kan medlemsstaterne opretholde, ændre eller vedtage mekanismer til screening af udenlandske direkte investeringer på deres område af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden.

2. Regler og procedurer vedrørende screeningmekanismer, herunder relevante tidsfrister, skal være gennemsigtige og må ikke indebære forskelsbehandling mellem tredjelande. Navnlig fastlægger medlemsstaterne de omstændigheder, der udløser en screening, begrundelsen for screeningen og de detaljerede procedureregler, der finder anvendelse.

3. Medlemsstaterne anvender tidsfrister under deres screeningmekanismer. Screeningmekanismerne skal give medlemsstaterne mulighed for at tage hensyn til de i stk. 6 og 7 omhandlede bemærkninger fra andre medlemsstater og til Kommissionens udtalelser omhandlet i artikel 6, 7 og 8.

4. Fortrolige oplysninger, herunder forretningsmæssigt følsomme oplysninger, der stilles til rådighed for den medlemsstat, der foretager screeningen, skal beskyttes.

5. De berørte udenlandske investorer og de berørte virksomheder skal have mulighed for at klage over de nationale myndigheders screeningafgørelser.

6. Medlemsstater, der har indført en screeningmekanisme, opretholder, ændrer eller vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at identificere og forhindre omgåelse af screeningmekanismer og screeningafgørelser.

7. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres eksisterende screeningmekanismer senest den … [30 dage efter denne forordnings ikrafttræden]. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen enhver nylig vedtaget screeningmekanisme eller enhver ændring af en eksisterende screeningmekanisme senest 30 dage efter ikrafttrædelsen af den nylig vedtagne screeningmekanisme eller af enhver ændring af en eksisterende screeningmekanisme.

8. Senest tre måneder efter at have modtaget de i stk. 7 omhandlede meddelelser offentliggør Kommissionen en liste over medlemsstaternes screeningmekanismer. Kommissionen holder listen ajour.

Artikel 4

Faktorer, som kan tages i betragtning

af medlemsstaterne eller Kommissionen

1. Når det vurderes, om en udenlandsk direkte investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden, kan medlemsstaterne og Kommissionen tage dens potentielle indvirkning på bl.a. følgende i betragtning:

   a) kritisk infrastruktur, uanset om den er fysisk eller virtuel, herunder energi, transport, vand, sundhed, kommunikation, medier, databehandling eller -lagring, luft- og rumfart, forsvar, valgrelateret eller finansiel infrastruktur, og følsomme faciliteter samt jord og fast ejendom, der er afgørende for anvendelsen af sådan infrastruktur

   b) kritiske teknologier og produkter med dobbelt anvendelse som defineret i artikel 2, nr. 1), i Rådets forordning (EF) nr. 428/2009[1], herunder kunstig intelligens, robotteknologi, halvledere, cybersikkerhed, luft- og rumfart, forsvar, energilagring, kvante- og nuklearteknologi samt nanoteknologi og bioteknologi

   c) forsyning af kritiske råvarer, herunder energi eller råvarer, samt fødevaresikkerhed

   d) adgang til følsomme oplysninger, herunder personoplysninger, eller muligheden for at kontrollere sådanne oplysninger eller

   e) mediefrihed og mediernes pluralisme.

[1] Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 af 5. maj 2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (EUT L 134 af 29.5.2009, s. 1).

2. Når det vurderes, om en udenlandsk direkte investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden, kan medlemsstaterne og Kommissionen også tage hensyn til navnlig:

a) om den udenlandske investor direkte eller indirekte kontrolleres af regeringen, herunder et tredjelands statslige organer eller væbnede styrker, herunder gennem ejerforhold eller betydelig finansiering

b) om den udenlandske investor allerede har været involveret i aktiviteter, der påvirker sikkerheden eller den offentlige orden i en medlemsstat, eller

c) om der er en alvorlig risiko for, at den udenlandske investor deltager i ulovlige eller kriminelle aktiviteter.

Artikel 5

Årlig rapportering

1. Senest den 31. marts hvert år forelægger medlemsstaterne Kommissionen en årlig rapport, der omfatter det foregående kalenderår og indeholder aggregerede oplysninger om udenlandske direkte investeringer, der har fundet sted på deres område, på grundlag af de oplysninger, som de har til rådighed, og aggregerede oplysninger om de anmodninger, som de har modtaget fra andre medlemsstater i henhold til artikel 6, stk. 6, og artikel 7, stk. 5.

2. For hver rapporteringsperiode forelægger de medlemsstater, der har screeningmekanismer, i tillæg til de i stk. 1 omhandlede oplysninger aggregerede oplysninger om anvendelsen af deres screeningmekanismer.

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årlig rapport om gennemførelsen af denne forordning. Denne rapport offentliggøres.

4. Europa-Parlamentet kan indbyde Kommissionen til et møde i dets kompetente udvalg for at fremlægge og redegøre for systemiske spørgsmål vedrørende gennemførelsen af denne forordning.

Artikel 6

Samarbejdsmekanisme vedrørende udenlandske direkte investeringer, der undergår screening

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater enhver udenlandsk direkte investering på deres område, der undergår screening, ved så hurtigt som muligt at fremlægge de oplysninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 9, stk. 2. Meddelelsen kan indeholde en liste over medlemsstater, hvis sikkerhed eller offentlige orden anses for at kunne blive berørt. Den medlemsstat, der foretager screeningen, bestræber sig på som en del af meddelelsen, og hvis det er relevant, at anføre, om den anser den udenlandske direkte investering, der undergår screening, for at kunne falde ind under anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 139/2004.

2. Hvis en medlemsstat finder, at en udenlandsk direkte investering, der undergår screening i en anden medlemsstat, vil kunne påvirke dens sikkerhed eller offentlige orden, eller hvis den har oplysninger, der er relevante for en sådan screening, kan den fremsætte bemærkninger til den medlemsstat, der foretager screeningen. Den medlemsstat, der fremsætter bemærkninger, sender samtidig bemærkningerne til Kommissionen.

   Kommissionen meddeler de øvrige medlemsstater, at der er fremsat bemærkninger.

3. Hvis Kommissionen finder, at en udenlandsk direkte investering, der undergår screening, vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden i mere end én medlemsstat, eller hvis Kommissionen har relevante oplysninger vedrørende denne udenlandske direkte investering, kan den afgive en udtalelse rettet til den medlemsstat, der foretager screeningen. Kommissionen kan afgive en udtalelse, uanset om andre medlemsstater har fremsat bemærkninger. Kommissionen kan afgive en udtalelse efter bemærkninger fra andre medlemsstater. Kommissionen afgiver en sådan udtalelse, hvis der er grundlag herfor, når mindst en tredjedel af medlemsstaterne finder, at en udenlandsk direkte investering vil kunne påvirke deres sikkerhed eller offentlige orden.

   Kommissionen meddeler de øvrige medlemsstater, at der er afgivet en udtalelse.

4. En medlemsstat, som behørigt finder, at en udenlandsk direkte investering på dens område vil kunne påvirke dens sikkerhed eller offentlige orden, kan anmode Kommissionen om at afgive en udtalelse eller andre medlemsstater om at fremsætte bemærkninger.

5. De i stk. 2 omhandlede bemærkninger og de i stk. 3 omhandlede udtalelser skal begrundes behørigt.

6. Senest 15 kalenderdage efter modtagelsen af de i stk. 1 omhandlede oplysninger meddeler de øvrige medlemsstater og Kommissionen den medlemsstat, der foretager screeningen, hvorvidt de har til hensigt at fremsætte bemærkninger i henhold til stk. 2 eller afgive en udtalelse i henhold til stk. 3. Meddelelsen kan indeholde en anmodning om yderligere oplysninger i forhold til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

   Enhver anmodning om yderligere oplysninger skal begrundes behørigt, begrænses til oplysninger, der er nødvendige for at fremsætte bemærkninger i henhold til stk. 2 eller afgive en udtalelse i henhold til stk. 3, og stå i et rimeligt forhold til anmodningens formål, og den må ikke indebære en unødig byrde for den medlemsstat, der foretager screeningen. Anmodninger om oplysninger og svar fra medlemsstaterne sendes samtidigt til Kommissionen.

7. Bemærkninger omhandlet i stk. 2 eller udtalelser omhandlet i stk. 3 rettes til den medlemsstat, der foretager screeningen, og sendes til denne inden for en rimelig frist og under alle omstændigheder senest 35 kalenderdage efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

   Hvis der er anmodet om yderligere oplysninger i henhold til stk. 6, fremsættes sådanne bemærkninger eller afgives disse udtalelser uanset første afsnit senest 20 kalenderdage efter modtagelsen af de yderligere oplysninger eller meddelelsen i henhold til artikel 9, stk. 5.

Kommissionen kan uanset stk. 6 afgive en udtalelse efter bemærkningerne fra andre medlemsstater inden de i nærværende stykke omhandlede frister, hvis det er muligt, og under alle omstændigheder senest fem kalenderdage efter udløbet af disse tidsfrister.

8. I det undtagelsesvise tilfælde, hvor den medlemsstat, der foretager screeningen, finder, at dens sikkerhed eller offentlige orden kræver omgående handling, meddeler den de øvrige medlemsstater og Kommissionen, at den har til hensigt at vedtage en screeningafgørelse inden udløbet af de tidsfrister, der er omhandlet i stk. 7, og begrunder behørigt behovet for omgående handling. De øvrige medlemsstater og Kommissionen bestræber sig på at fremsætte bemærkninger eller afgive en udtalelse hurtigt.

9. Den medlemsstat, der foretager screeningen, tager behørigt hensyn til de øvrige medlemsstaters bemærkninger som omhandlet i stk. 2 og til Kommissionens udtalelse som omhandlet i stk. 3. Den endelige screeningafgørelse træffes af den medlemsstat, der foretager screeningen.

10. Samarbejdet i henhold til denne artikel finder sted gennem de kontaktpunkter, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 11.

Artikel 7

Samarbejdsmekanisme vedrørende

udenlandske direkte investeringer, der ikke undergår screening

1. Hvis en medlemsstat finder, at en udenlandsk direkte investering, der er planlagt eller gennemført i en anden medlemsstat, og som ikke undergår screening i den pågældende medlemsstat, vil kunne påvirke dens sikkerhed eller offentlige orden, eller hvis den har relevante oplysninger vedrørende denne udenlandske direkte investering, kan den fremsætte bemærkninger til den pågældende anden medlemsstat. Disse bemærkninger sendes samtidigt til Kommissionen. Den medlemsstat, der fremsætter bemærkninger, sender samtidig bemærkningerne til Kommissionen.

   Kommissionen meddeler de øvrige medlemsstater, at der er fremsat bemærkninger.

2. Hvis Kommissionen finder, at en udenlandsk direkte investering, der er planlagt eller gennemført i en medlemsstat, og som ikke undergår screening i den pågældende medlemsstat, vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden i mere end én medlemsstat, eller hvis Kommissionen har relevante oplysninger vedrørende denne udenlandske direkte investering, kan den afgive en udtalelse rettet til de medlemsstater, hvor den udenlandske direkte investering planlægges eller er gennemført. Kommissionen kan afgive en udtalelse, uanset om andre medlemsstater har fremsat bemærkninger. Kommissionen kan afgive en udtalelse efter bemærkninger fra andre medlemsstater. Kommissionen afgiver en sådan udtalelse, hvis der er grundlag herfor, når mindst en tredjedel af medlemsstaterne finder, at en udenlandsk direkte investering vil kunne påvirke deres sikkerhed eller offentlige orden.

   Kommissionen meddeler de øvrige medlemsstater, at der er afgivet en udtalelse.

3. En medlemsstat, som behørigt finder, at en udenlandsk direkte investering på dens område vil kunne påvirke dens sikkerhed eller offentlige orden, kan anmode Kommissionen om at afgive en udtalelse eller andre medlemsstater om at fremsætte bemærkninger.

4. De bemærkninger, der er omhandlet i stk. 1, og de udtalelser, der er omhandlet i stk. 2, skal begrundes behørigt.

5. Hvis en medlemsstat eller Kommissionen finder, at en udenlandsk direkte investering, der ikke undergår screening, vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden, jf. stk. 1 eller 2, kan den anmode den medlemsstat, hvor den udenlandske direkte investering planlægges eller er gennemført, om de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9.

Enhver anmodning om oplysninger skal begrundes behørigt, begrænses til oplysninger, der er nødvendige for at fremsætte bemærkninger i henhold til stk. 1 eller afgive en udtalelse i henhold til stk. 2, og stå i et rimeligt forhold til anmodningens formål, og den må ikke indebære en unødig byrde for den medlemsstat, hvor den udenlandske direkte investering planlægges eller er gennemført.

Anmodninger om oplysninger og svar fra medlemsstaterne sendes samtidigt til Kommissionen.

6. Bemærkninger i henhold til stk. 1 eller udtalelser i henhold til stk. 2 rettes til den medlemsstat, hvor den udenlandske direkte investering planlægges eller er gennemført, og sendes til denne inden for en rimelig frist og under alle omstændigheder senest 35 kalenderdage efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 5, eller af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 9, stk. 5. I de tilfælde, hvor Kommissionen afgiver sin udtalelse efter bemærkninger fra de øvrige medlemsstater, har Kommissionen en frist på yderligere 15 kalenderdage til at afgive udtalelsen.

7. En medlemsstat, hvor en udenlandsk direkte investering planlægges eller er gennemført, tager behørigt hensyn til bemærkningerne fra de øvrige medlemsstater og til Kommissionens udtalelse.

8. Medlemsstaterne kan fremsætte bemærkninger i henhold til stk. 1, og Kommissionen kan afgive en udtalelse i henhold til stk. 2, senest 15 måneder efter gennemførelsen af den udenlandske direkte investering.

9. Samarbejdet i henhold til denne artikel finder sted gennem de kontaktpunkter, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 11.

10. Denne artikel finder ikke anvendelse på udenlandske direkte investeringer, der er gennemført inden den .... [dato for denne forordnings ikrafttræden].

Artikel 8

Udenlandske direkte investeringer, der vil kunne påvirke projekter eller programmer af interesse for Unionen

1. Hvis Kommissionen finder, at en udenlandsk direkte investering vil kunne påvirke projekter eller programmer af interesse for Unionen af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden, kan Kommissionen afgive en udtalelse rettet til den medlemsstat, hvor den udenlandske direkte investering planlægges eller er gennemført.

2. Procedurerne i artikel 6 og 7 finder tilsvarende anvendelse med forbehold af følgende ændringer:

   a) Som en del af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, eller de bemærkninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 1, kan en medlemsstat angive, om den finder, at en udenlandsk direkte investering vil kunne påvirke projekter eller programmer af interesse for Unionen.

   b) Kommissionens udtalelse sendes til de øvrige medlemsstater.

   c) Den medlemsstat, hvor den udenlandske direkte investering planlægges eller er gennemført, tager nøje hensyn til Kommissionens udtalelse og gør, hvis udtalelsen ikke følges, rede herfor over for Kommissionen.

3. Med henblik på denne artikel omfatter projekter eller programmer af interesse for Unionen de projekter og programmer, der involverer et væsentligt beløb eller en væsentlig andel af EU-finansiering, eller som er omfattet af EU-ret om kritisk infrastruktur, kritiske teknologier eller kritiske råvarer, der har afgørende betydning for sikkerheden eller den offentlige orden. Listen over projekter eller programmer af interesse for Unionen er fastsat i bilaget.

4. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 vedrørende ændring af listen over projekter og programmer af interesse for Unionen.

Artikel 9

Oplysningskrav

1. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der er meddelt i henhold til artikel 6, stk. 1, eller som Kommissionen og andre medlemsstater anmoder om i henhold til artikel 6, stk. 6, og artikel 7, stk. 5, stilles til rådighed for Kommissionen og de anmodende medlemsstater uden unødig forsinkelse.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger omfatter:

   a) ejerforholdet hos den udenlandske investor og den virksomhed, hvor den udenlandske direkte investering planlægges eller er gennemført, herunder oplysninger om den endelige investor og deltagelse i kapitalen

b) den omtrentlige værdi af den udenlandske direkte investering

c) varerne, tjenesteydelserne og erhvervstransaktionerne hos den udenlandske investor og den virksomhed, hvor den udenlandske direkte investering planlægges eller er gennemført

d) de medlemsstater, hvor den udenlandske investor og den virksomhed, hvor den udenlandske direkte investering planlægges eller er gennemført, foretager relevante erhvervstransaktioner

e) finansieringen af investeringen og kilden til den, på grundlag af de bedste oplysninger, der er til rådighed for medlemsstaten

f) den dato, hvor den udenlandske direkte investering planlægges gennemført eller er gennemført.

3. Medlemsstaterne bestræber sig på at give alle oplysninger, der supplerer de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, hvis de er tilgængelige, til anmodende medlemsstater og Kommissionen uden unødig forsinkelse.

4. Den medlemsstat, hvor den udenlandske direkte investering planlægges eller er gennemført, kan anmode den udenlandske investor eller den virksomhed, hvor den udenlandske direkte investering planlægges eller er gennemført, om at give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2. Den berørte udenlandske investor eller virksomhed giver de oplysninger, der er anmodet om, uden unødig forsinkelse.

5. En medlemsstat meddeler straks Kommissionen og de øvrige berørte medlemsstater, hvis den undtagelsesvis, selv om den har gjort sit yderste, ikke er i stand til at indhente de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1. Medlemsstaten begrunder i meddelelsen behørigt, hvorfor den ikke giver sådanne oplysninger, og forklarer, hvordan den har gjort sit yderste for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, herunder en anmodning i henhold til stk. 4.

Hvis der ikke gives oplysninger, kan enhver bemærkning, der er fremsat af en anden medlemsstat, eller enhver udtalelse, som er afgivet af Kommissionen, baseres på de oplysninger, som disse har til rådighed.

Artikel 10

Fortrolig behandling af fremsendte oplysninger

1. Oplysninger, der modtages som følge af anvendelsen af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer beskyttelsen af fortrolige oplysninger, der er indhentet i medfør af denne forordning, i overensstemmelse med EU-retten og den respektive nationale ret.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at klassificerede informationer, der gives eller udveksles i henhold til denne forordning, ikke ned- eller afklassificeres uden forudgående skriftligt samtykke fra udstederen.

Artikel 11

Kontaktpunkter

1. Hver medlemsstat og Kommissionen opretter et kontaktpunkt med henblik på gennemførelse af denne forordning. Medlemsstaterne og Kommissionen inddrager disse kontaktpunkter i alle spørgsmål vedrørende gennemførelsen af denne forordning.

2. Kommissionen stiller et sikkert og krypteret system til rådighed for at støtte direkte samarbejde og udveksling af oplysninger mellem kontaktpunkterne.

Artikel 12

Ekspertgruppe om screening af udenlandske direkte investeringer i Den Europæiske Union

Ekspertgruppen om screening af udenlandske direkte investeringer i Den Europæiske Union, der yder Kommissionen rådgivning og ekspertise, fortsætter med at drøfte spørgsmål vedrørende screening af udenlandske direkte investeringer, dele bedste praksis og indhøstede erfaringer, samt udveksle synspunkter om tendenser og spørgsmål af fælles interesse vedrørende udenlandske direkte investeringer. Kommissionen overvejer også at søge rådgivning hos denne gruppe om systemiske spørgsmål vedrørende gennemførelsen af denne forordning.

Drøftelserne i denne gruppe er fortrolige.

Artikel 13

Internationalt samarbejde

Medlemsstaterne og Kommissionen kan samarbejde med de ansvarlige myndigheder i tredjelande om spørgsmål vedrørende screening af udenlandske direkte investeringer af hensyn til sikkerheden og den offentlige orden.

Artikel 14

Behandling af personoplysninger

1. Enhver behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning gennemføres i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og forordning (EU) 2018/1725 og kun i det omfang, det er nødvendigt for medlemsstaternes screening af udenlandske direkte investeringer og for at sikre effektiviteten af det samarbejde, der er omhandlet i nærværende forordning.

2. Personoplysninger vedrørende gennemførelsen af nærværende forordning må kun opbevares, så længe det er nødvendigt for at opfylde de formål, som de er indsamlet til.

Artikel 15

Evaluering

1. Senest den … [tre år efter datoen for denne forordnings anvendelse] og hvert femte år derefter evaluerer Kommissionen, hvordan denne forordning fungerer, og hvor effektivt den virker, og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Medlemsstaterne inddrages i dette arbejde og giver, hvis det er nødvendigt, Kommissionen yderligere oplysninger med henblik på udarbejdelsen af denne rapport.

2. Hvis det i rapporten anbefales, at denne forordning ændres, kan den ledsages af et passende lovgivningsforslag.

Artikel 16

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, stk. 4, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden].

3. Den i artikel 8, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 17

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning finder anvendelse fra den … [18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

BILAG

Liste over projekter og programmer af interesse for Unionen, jf. artikel 8, stk. 3

1. De europæiske GNSS-programmer (Galileo og EGNOS):

   Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1285/2013 af 11. december 2013 om etablering og drift af de europæiske satellitbaserede navigationssystemer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 876/2002 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 1).

2. Copernicus:

   Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 377/2014 af 3. april 2014 om oprettelse af Copernicusprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 911/2010 (EUT L 122 af 24.4.2014, s. 44).

3. Horisont 2020:

   Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104), herunder aktioner heri i forbindelse med central støtteteknologi såsom kunstig intelligens, robotteknologi, halvledere og cybersikkerhed.

4. Transeuropæisk transportnet (TEN-T):

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 af 11. december 2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 1).

5. Transeuropæisk energinet (TEN-E):

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 39).

6. Transeuropæisk telenet:

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 283/2014 af 11. marts 2014 om retningslinjer for transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1336/97/EF (EUT L 86 af 21.3.2014, s. 14).

7. Program for udvikling af den europæiske forsvarsindustri:

   Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1092 af 18. juli 2018 om oprettelse af programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri med henblik på at støtte konkurrenceevnen og innovationskapaciteten i Unionens forsvarsindustri (EUT L 200 af 7.8.2018, s. 30).

8. Permanent struktureret samarbejde (PESCO):

   Rådets afgørelse (FUSP) 2018/340 af 6. marts 2018 om opstilling af listen over projekter, der skal udvikles under PESCO (EUT L 65 af 8.3.2018, s. 24).